

λου, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων γίνεται ἡ διδασκαλία (Α΄. καὶ Β΄. Βαθμίς. Τόμοι 4). Οἱ διδακτικοὶ ὁδηγοί, τὰ λογιστικὰ βιβλία καὶ τὰ ἐντυπα ἔγγραφα ἐπιβαρύνουσι τὸν σπουδαστὴν. Τὰ ταχυδρομικὰ ἐπιβαρύνουσι τὸν στέλλοντα.

Οἱ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὰ δι' ἀλληλογραφίας Ἐμπορικὰ μαθήματα δύνανται νὰ ὑποστώσιν, εἰάν θέλωσι, ἐξέτασιν συμφώνως πρὸς τὸν Κανονισμόν τῆς Σχολῆς, εἰς ἅπαντα τὰ μαθήματα τοῦ Α΄. καὶ Β΄. κύκλου καὶ νὰ ἀξιωθῶσι μετ' εὐδόκιμον ἐξέτασιν, Διπλώματος «Λογιστοῦ».

Ἐγγραφαὶ γίνονται εἰς οἵανδήποτε ἐποχὴν τοῦ ἔτους. Ἐκαστος δὲ προχωρεῖ ὅσον δύναται καὶ θέλει. Ὁ χρόνος τῶν ἐξετάσεων δὲν ὀρίζεται ἐκ τῶν προτέρων, ἀλλ' ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἐργασίας ἐνὸς ἐκάστου.

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας δύναται πᾶς τις νὰ ζητήσῃ τὸ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τῶν μαθημάτων παρὰ τῆς Διευθύνσεως τῆς Σχολῆς. Ὅδὸς Νοταρᾶ, 68 — ἐν Πειραιεῖ.

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΞΕΣΚΑΑΒΩΜΕΝΗ ΕΛΛΑΔΑ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΛΕΥΘΕΡΩΤΑΣ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΜΟΥ

ΣΑΝ ἔσθουσε ἡ Πατρίδα μας σὲ μαύρη ἀπελπισία —
 μαύρης σκλαβιάς σκοτάδι,
 σὲ κάθε ἑλληνικὴ καρδιὰ σὰν σὲ κρυφὴ ἐκκλήσιὰ
 ἀπόμεινε — σημάδι
 ὥρατο ἀπὸ τῆ δόξα μας ἐκείνη τὴν παληὰ
 ποῦ ὁ Τοῦρκος δὲν ἐμπόρευε μὲ τᾶλλα νὰ μᾶς πάρη —
 —δάφνης χλωρὸ κλωνάρι.

Μὲ δάκρυα τὸ ποιίσαμε κρυφὰ μέσ' στὴν καρδιὰ
 πέντε αἰῶνες τώρα
 ἀμάραντο, ὡς πον πέταξε δροσόλουσια κλαδιὰ
 ὡς ποῦσθε ἡ ἄγια ὥρα
 νὰ γίνῃ δάφνη φουντωτή, νὰ χύσῃ εὐωδιὰ
 καὶ κάθε ἐλεύθερος ὁγαθὸς νὰ κόψῃ καὶ νὰ κἀνῃ
 ἀτίμητο στεφάνι.

Τέτοια στεφάνια ἀμάραντα σὰς πλέξαμε ἱερά,
 τέτοιας δάφνης κλωνάρια
 σιὰ μέτωπά Σας βάζουμε μ' εὐγνώμονη χαρά,
 ὧ ἀνδρεῖα παλληκάρια,
 σὲ σὰς ποῦ ζωντανέψατε τὴ δόξα τὴ παληὰ,
 σὲ σὰς ποῦ ἀναστήσατε τὴ πεθαμμένη Ἑλλάδα!

(Μυτιλήνη, Δεκέμβριος τοῦ 1912)

ΑΡΙΣΤ. ΓΡ ΜΑΝΔΡΑΣ